

2025/2597

17.12.2025

RÅDETS BESLUT (EU) 2025/2597

av den 8 december 2025

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, vad gäller de rekommendationer och slutsatser som riktas till vissa parter om deras tillämpning av den konventionen vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 336 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075 ⁽¹⁾, vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076 ⁽²⁾, vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement*, i den mån sådana frågor omfattas av unionens exklusiva befogenhet. Konventionen trädde i kraft för unionen den 1 oktober 2023.
- (2) Enligt artikel 66.1 i konventionen ska expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (*Grevio*) övervaka konventionsparternas (*parterna*) genomförande av konventionen. I enlighet med artikel 68.11 i konventionen ska Grevio anta sin rapport och sina slutsatser om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa konventionens bestämmelser.
- (3) Partskommittén (*kommittén*) kan enligt artikel 68.12 i konventionen anta rekommendationer som riktas till den berörda parten på grundval av rapporten och slutsatserna från Grevio. Sådana rekommendationer ska göra åtskillnad mellan åtgärder som ska vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering till kommittén inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte är lika akuta. I slutet av den treårsperioden ska den berörda parten återrapportera till kommittén om vidtagna åtgärder inom tio särskilda områden som omfattas av konventionen. På grundval av den rapporten och eventuell annan information ska kommittén anta slutsatser om genomförandet av rekommendationerna, som utarbetats av kommitténs sekretariat.
- (4) Enligt artikel 68.3 i konventionen ska utvärderingsförfarandena efter Grevios inledande grundläggande utvärderingsförfarande delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas *Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice* (Att bygga upp förtroende genom att tillhandahålla stöd, skydd och rättvisa) och avser 20 artiklar i konventionen, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. Vid sitt 17:e möte den 17 december 2024 antog kommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av kommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av den första tematiska utvärderingsomgången och som ingår i dokumentet IC-CP(2024)10 rev.

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och *non-refoulement* (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (5) Kommittén förväntas vid sitt 19:e möte den 11 december 2025 anta följande utkast till rekommendationer (ett på grundval av den grundläggande utvärderingsomgången och sju på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången) och utkast till slutsatser, om nio av parternas genomförande av konventionen (*utkast till rekommendationer respektive utkast till slutsatser, tillsammans de planerade akterna*):
- Rekommendation till Förenade kungariket om genomförandet av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.
 - Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.
 - Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.
 - Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.
 - Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.
 - Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov.
 - Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov.
 - Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov.
 - Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.
- (6) Unionen har inom tillämpningsområdet för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt exklusiv befogenhet att godta skyldigheter i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. I punkt 305 i sitt yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021⁽³⁾, fastslog Europeiska unionens domstol (*domstolen*) att en betydande del av de skyldigheter som fastställs i konventionen avseende förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder i allt väsentligt åligger unionen i förhållande till dem som är anställda inom unionens administration och i förhållande till den del av allmänheten som besöker lokaler och byggnader tillhörande unionens institutioner, organ och byråer. I punkt 307 i samma yttrande fastslog domstolen vidare att unionen inte ska begränsa sig till att fastställa minimikrav eller stödjande åtgärder, utan själv ska säkerställa att dessa skyldigheter uppfylls fullt ut. Samtidigt bör omfattningen av unionens skyldigheter tolkas på ett sätt som tar hänsyn till unionens specifika natur och befogenheter. Eftersom unionens offentliga förvaltning saknar brottsbekämpande befogenheter bör rekommendationer om brottsbekämpningsfrågor, till exempel frågan om akuta förbudsåtgärder, tolkas som att de kräver att unionen säkerställer offrets säkerhet inom ramen för sina befogenheter, till exempel genom att vägra misstänkta förövare tillträde till unionsinstitutionernas lokaler.
- (7) De planerade akterna gäller genomförandet av bestämmelser i konventionen som är tillämpliga på unionen med avseende på dess egna institutioner och offentliga förvaltning. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning, eftersom de planerade akterna på ett avgörande sätt kan påverka innehållet i unionsrätten, då de i framtiden skulle kunna påverka tolkningen av relevanta bestämmelser i konventionen.

⁽³⁾ Domstolens yttrande 1/19 av den 6 oktober 2021, Istanbulkonventionen, EU:C:2021:832.

- (8) När det gäller Förenade kungariket omfattar utkastet till rekommendation behovet av att: säkerställa lämpliga och hållbara ekonomiska resurser för all politik som syftar till att bekämpa våld mot kvinnor samt hållbar finansiering av relevanta organisationer i det civila samhället (artikel 8 i konventionen); utrusta de nationella samordningsorganen med det mandat, den kompetens och de resurser som krävs och säkerställa samordningen och genomförandet av politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor samt säkerställa oberoende övervakning och utvärdering av dem, med stöd av relevanta uppgifter (artikel 10 i konventionen); harmonisera systemen för insamling av uppgifter och säkerställa systematisk insamling av uppdelade uppgifter om våld mot kvinnor (artikel 11 i konventionen); säkerställa fortbildning för berörda yrkesgrupper om hur de på lämpligt sätt kan ingripa mot våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen); avlägsna hinder mot tillgång till allmänna stödtjänster (artikel 20 i konventionen); säkerställa tillgång till specialiserade stödtjänster och skyddade boenden för alla offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet (artiklarna 22 och 23 i konventionen); minska sekundär viktisering genom att säkerställa att ärenden handläggs effektivt utan dröjsmål (artikel 50 i konventionen); och säkerställa användning av akuta förbudsåtgärder (artikel 52 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendation i dessa frågor är förenligt med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.
- (9) När det gäller Andorra omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: utarbeta en långsiktig övergripande strategi för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen; säkerställa att kvinnorrättsorganisationer deltar fullt ut i utformningen av politiken och regelbundet bedöma denna politik på grundval av detaljerade indikatorer (artikel 7 i konventionen); förbättra tydligheten i budgetar för åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet, fortsätta ansträngningarna för att vid behov öka dessa budgetar och säkerställa att icke-statliga kvinnorrättsorganisationer får tillräckligt med stöd och tid för att utföra de uppgifter som de anförtrotts (artikel 8 i konventionen); fortsätta att utöka insamlingen av uppdelade uppgifter om alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 11 i konventionen); utvidga kampanjer för förebyggande till att inbegripa alla former av våld som omfattas av konventionen och regelbundet utvärdera deras genomslag (artikel 12 i konventionen); säkerställa tillräckliga personalresurser och lämpliga kvalifikationer för yrkesgrupper som arbetar med program för förövare, utarbeta miniminormer och införa ett särskilt program för förövare av sexuellt våld (artikel 16 i konventionen); säkerställa att specialiserade stödtjänster tillgodoser offrens behov (artikel 22 i konventionen); vidta åtgärder för att garantera att alla berörda parter genomför en riskbedömning för alla former av våld som omfattas av konventionen och regelbundet gör en ny bedömning (artikel 51 i konventionen); säkerställa att akuta förbudsåtgärder kan utfärdas utan dröjsmål om det föreligger en överhängande fara och inrätta en tydlig rättslig ram som garanterar korrekt hantering av akuta förbudsåtgärder (artikel 52 i konventionen); och säkerställa att offer för alla former av våld som omfattas av konventionen kan utverka kontaktförbud och att överträdelser bestraffas (artikel 53 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.
- (10) När det gäller Belgien omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att säkerställa större samstämmighet mellan politik och åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor på de olika myndighetsnivåerna i landet (artikel 7 i konventionen); säkerställa att insamlade uppgifter delas upp och harmonisera uppgiftsinsamlingen (artikel 11 i konventionen); säkerställa det praktiska genomförandet av kravet på att sprida kunskap om de principer som anges i artikel 14 i konventionen på alla utbildningsnivåer (artikel 14 i konventionen); införa grundutbildning och fortbildning för alla berörda yrkesgrupper samt anta och sprida kvalitetsnormer för utbildningskurser (artikel 15 i konventionen); utöka stödet till återhämtning och ekonomiskt oberoende för kvinnor som utsatts för våld genom relevanta åtgärder och införa standardiserade vårdvägar inom hälso- och sjukvårdssektorn för att säkerställa att våldsutsatta identifieras och hänvisas till lämpliga specialiserade stödtjänster (artikel 20 i konventionen); säkerställa tillgång till skyddade boenden och inrätta en hjälplinje som fungerar som en enda kontaktpunkt (artikel 22 i konventionen); säkerställa effektiv hantering av ärenden och en genusbaserad och offercentrerad förståelse av våld mot kvinnor; säkerställa att det finns effektiva skyddsåtgärder för att förhindra olämplig användning av medling och säkerställa lämpliga och tillräckliga påföljder (artiklarna 49 och 50 i konventionen); säkerställa att akuta förbudsåtgärder och kontaktförbud finns tillgängliga och åtkomliga för alla offer (artiklarna 52 och 53 i konventionen); samt utvärdera genomförandet av befintliga skyddsåtgärder och säkerställa att alla befintliga åtgärder genomförs i praktiken för offer för alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 56 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (11) När det gäller Frankrike omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: utarbeta en långsiktig övergripande strategi för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, säkerställa att tillräckliga resurser anslås till det organ som samordnar politiken för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor, säkerställa att kvinnorrättsorganisationer deltar fullt ut i utformningen av politiken och regelbundet utvärdera denna politik på grundval av på förhand fastställda indikatorer (artikel 7 i konventionen); fortsätta ansträngningarna för att säkerställa tillräcklig finansiering av politik för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor, förbättra tydligheten i de budgetar som anslås till denna politik och säkerställa att kvinnorrättsorganisationer har tillräckliga och stabila ekonomiska resurser för att kunna utföra sitt arbete (artikel 8 i konventionen); säkerställa uppdelning av uppgifter och samla in uppgifter om antalet kvinnor och flickor som söker hjälp från hälso- och sjukvårdstjänster (artikel 11 i konventionen); förbättra insatserna och bedöma effekterna av åtgärder på området primärt förebyggande (artikel 12 i konventionen); säkerställa att elever har tillgång till utbildning i de frågor som anges i artikel 14 i konventionen (artikel 14 i konventionen); säkerställa att alla yrkesgrupper som har kontakt med offer och förövare får utbildning om alla former av våld mot kvinnor och att sådan utbildning utvärderas (artikel 15 i konventionen); anta och genomföra minimistandarder för program för våldsförövare och bedöma deras inverkan (artikel 16 i konventionen); säkerställa att samordningsorgan inrättas i hela landet och att alla berörda organ deltar i de nya gemensamma kontaktpunkter som inrättats för att ge stöd till kvinnliga offer (artikel 18 i konventionen); säkerställa att alla kvinnor som utsatts för våld har tillgång till en rättsmedicinsk undersökning och vidta ytterligare åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor med funktionsnedsättning (artikel 20 i konventionen); säkerställa att specialiserat stöd finns tillgängligt i hela landet, inbegripet för kvinnor som utsatts för våld och deras barn som bor på skyddade boenden, och säkerställa att sådana tjänster beaktar den digitala dimensionen av våld mot kvinnor (artikel 22 i konventionen); förse offer för sexuellt våld med medicinsk vård, traumastöd, rättsmedicinska undersökningar och psykologisk hjälp (artikel 25 i konventionen); stärka de åtgärder som vidtas för att uppmuntra kvinnor som utsatts för alla former av våld som omfattas av konventionen att anmäla sådant våld och säkerställa lämpliga mottagnings- och stödtjänster samt fortsätta ansträngningarna för att säkerställa en korrekt rättslig hantering av alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen); säkerställa att riskbedömningar genomförs systematiskt i alla fall av våld mot kvinnor (artikel 51 i konventionen); använda kontaktförbud i större utsträckning och säkerställa att överträdelser bestraffas (artikel 53 i konventionen); samt begränsa den sekundära viktimisering som kvinnor som utsatts för våld kan utsättas för under förfarandena (artikel 56 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.
- (12) När det gäller Italien omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: säkerställa att Italiens nationella handlingsplan avseende våld mot kvinnor tar upp alla former av våld mot kvinnor och stöds av en tidsplan, ekonomiska resurser och indikatorer för att mäta framsteg, säkerställa effektiva samråd med det civila samhället och bättre samordna genomförandet av relevant politik (artikel 7 i konventionen); säkerställa hållbar och långsiktig finansiering för all politik och alla åtgärder som syftar till att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor, samtidigt som separata budget- och finansieringsposter säkerställs (artikel 8 i konventionen); säkerställa att alla berörda parter samlar in och delar upp data (artikel 11 i konventionen); se över läroplaner och läromedel i syfte att undanröja negativa stereotyper om kvinnor och flickor (artikel 14 i konventionen); införa grundutbildning och fortbildning för alla berörda yrkesgrupper om alla former av våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen); säkerställa tillgång till skyddade boenden och hjälplinjer för alla offer (artikel 22 i konventionen); säkerställa snabba, lämpliga och effektiva reaktioner på rapporter om alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen); säkerställa systematiska riskbedömningar för offer för alla former av våld mot kvinnor som grundar sig på handböcker och riktlinjer (artikel 51 i konventionen); samt säkerställa att akuta förbudsåtgärder vid behov utfärdas och att överträdelser bestraffas (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.
- (13) När det gäller Nederländerna omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: säkerställa att politik som antas och åtgärder som vidtas för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet samordnas och att dessa omfattar alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, ge rollen som samordningsorgan till fullt institutionaliserade enheter med tydliga mandat, befogenheter och nödvändiga resurser samt säkerställa icke-statliga organisationers deltagande i beslutsfattandet (artikel 7 i konventionen); införa lämplig och hållbar finansiering av politik och åtgärder mot alla former av våld mot kvinnor och våld i hemmet, införa separata budgetposter och finansieringsposter som bygger på principen om jämställdhetsbudgetering samt säkerställa lämplig och hållbar finansiering för kvinnorrättsorganisationer (artikel 8 i konventionen); anpassa uppgiftskategorierna för insamling av uppdelade uppgiftskategorierna för insamling av uppdelade uppgifter (artikel 11 i konventionen); vidta

åtgärder för att sprida kunskap om alla de principer som anges i artikel 14 i konventionen (artikel 14 i konventionen); öka utbildningen för alla yrkesgrupper och dra nytta av kvinnorrättsorganisationers sakkunskap (artikel 15 i konventionen); säkerställa tillgången till skyddade boenden för alla offer, inbegripet personer som utsatts för intersektionell diskriminering (artikel 22 i konventionen); vidta åtgärder för att uppmuntra kvinnliga offer att anmäla, inbegripet kvinnor som riskerar att utsättas för intersektionell diskriminering (artiklarna 49 och 50 i konventionen); säkerställa att riskbedömningar genomförs i fall av våld i hemmet och andra former av våld mot kvinnor som en del av en insats från flera olika myndigheter (artikel 51 i konventionen); samt säkerställa att berörda myndigheter omedelbart kan utfärda kontaktförbud och akuta förbudsåtgärder i fall av överhängande fara (artikel 52 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (14) När det gäller Portugal omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att säkerställa tillräckliga ekonomiska resurser för att genomföra nationella strategier och handlingsplaner samt hållbar finansiering för kvinnorrättsorganisationer (artikel 8 i konventionen); säkerställa att alla yrkesgrupper som kommer i kontakt med offer får utbildning om våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen); säkerställa att tillräckligt många program för förövare av våld och sexuellt våld är tillgängliga, att minimistandarder antas och att de utvärderas fortlöpande (artikel 16 i konventionen); utveckla en fullt operativ samordnad insats mellan flera myndigheter mot alla former av våld mot kvinnor (artikel 18 i konventionen); inrätta en hjälplinje för kvinnor som utsatts för olika former av våld, säkerställa skyddade boenden för offer för alla former av våld mot kvinnor och säkerställa tillgång till specialiserade stödtjänster (artikel 22 i konventionen); säkerställa att ärenden utreds effektivt, förbättra insatserna för att förbereda ärenden genom att i mindre utsträckning vara beroende av offrens utsagor och se till att påföljderna står i proportion till brottets allvar (artiklarna 49 och 50 i konventionen); samt säkerställa att akuta förbudsåtgärder utfärdas snabbt och med omedelbar verkan och stärka övervakningen av kontaktförbud (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.
- (15) När det gäller Serbien omfattar utkastet till rekommendationer behovet av att: säkerställa ett effektivt genomförande och en effektiv övervakning av landets berörda strategi och anslå tillräckliga resurser till det eller de behöriga organ som ansvarar för samordning, genomförande, övervakning och oberoende utvärdering av politik och åtgärder mot alla former av våld mot kvinnor (artikel 7 i konventionen); säkerställa lämpliga och hållbara ekonomiska resurser för lagstiftning, politik och åtgärder som syftar till att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet, inbegripet för de institutioner och enheter som ansvarar för genomförandet av dem, samt att jämställdhetsbudgetering används för att möjliggöra effektiv övervakning av de offentliga utgifterna och garantera hållbar finansiering för kvinnoorganisationer som tillhandahåller specialiserat stöd till offer genom långsiktiga bidrag som tilldelas genom transparenta upphandlingsförfaranden (artikel 8 i konventionen); säkerställa att insamlade uppgifter delas upp enligt relevanta faktorer och harmonisera uppgiftsinsamlingen (artikel 11 i konventionen); säkerställa regelbundna förebyggande åtgärder som syftar till att utrota könsstereotyper och ta itu med bristande jämställdhet som en grundorsak till våld mot kvinnor samt främja medvetandehöjande kampanjer som tar upp alla former av våld mot kvinnor, inbegripet deras digitala dimension, och som riktar sig till samhället som helhet (artikel 12 i konventionen); säkerställa att alla berörda yrkesgrupper får systematisk grundläggande utbildning och fortbildning (artikel 15 i konventionen); öka och tillhandahålla tillräckliga resurser till program för förövare av våld i hemmet och anta enhetliga standarder (artikel 16 i konventionen); förbättra offrens tillgång till ekonomiskt stöd, boende och sysselsättning och säkerställa kostnadsfria rättsmedicinska undersökningar (artikel 20 i konventionen); säkerställa plats på skyddade boenden för alla offer, inbegripet personer som utsatts för intersektionell diskriminering (artikel 22 i konventionen); säkerställa tillgången till akutmottagningar för personer som utsatts för våldtäkt eller sexuellt våld, oavsett offrets villighet att anmäla brottet (artikel 25 i konventionen); uppmuntra anmälan av alla former av våld mot kvinnor, stärka insamlingen av bevis och vidta åtgärder för att säkerställa en effektiv ärendehantering (artiklarna 49 och 50 i konventionen); involvera alla berörda institutioner i riskbedömningen (artikel 51 i konventionen); förbättra övervakningen och efterlevnaden av nödatgärder och utökade skyddsåtgärder samt säkerställa enhetlighet i förfarandena (artiklarna 52 och 53 i konventionen); samt säkerställa ett effektivt genomförande av alla åtgärder för skydd av offer och trygga offrens rätt till korrekt information (artikel 56 i konventionen). Eftersom detta utkast till rekommendationer är förenligt med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot dess antagande.

- (16) När det gäller Polen omfattar utkastet till slutsatser behovet av att: utveckla övergripande och samordnade strategier för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen, stärka de interinstitutionella samarbetsmekanismerna mellan myndigheter för att säkerställa offrens tillgång till stöd- och skyddsmekanismer och genomföra oberoende jämförande analyser av befintliga åtgärder och program (artikel 7 i konventionen); öka de ekonomiska resurserna för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor, säkerställa införandet av särskilda budgetposter för åtgärder för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor, tillhandahålla rättvis och stabil finansiering för icke-statliga organisationer och säkerställa deras deltagande i genomförandet och övervakningen av all relevant politik (artikel 8 i konventionen); anslå nödvändiga personalresurser och ekonomiska resurser till konventionens samordningsorgan (artikel 10 i konventionen); samt säkerställa insamling av uppdelade uppgifter och harmonisera uppgiftsinsamlingen mellan relevanta tjänster (artikel 11 i konventionen). Eftersom dessa utkast till slutsatser är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den partskommitté som inrättats enligt artikel 67 i Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet, vid dess 19:e möte, ska vara att inte invända mot antagandet av följande akter:

1. Rekommendation om Förenade kungarikets genomförande av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)22prov.
2. Rekommendationer till Andorra om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)23prov.
3. Rekommendationer till Belgien om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)24revprov.
4. Rekommendationer till Frankrike om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)25prov.
5. Rekommendationer till Italien om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)26prov.
6. Rekommendationer till Nederländerna om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)27prov.
7. Rekommendationer till Portugal om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)28prov.
8. Rekommendationer till Serbien om att bygga upp förtroende genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)29prov.
9. Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Polen som antagits av partskommittén, som ingår i dokumentet IC-CP(2025)30prov.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 8 december 2025.

På rådets vägnar

R. STOKLUND

Ordförande